

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011283
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116011283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2017 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/75/2016 zo dňa 19.05.2017 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného K. F. - nar. XX.XX.XXXX v J., bytom R., ul. H. č. XXX/X

u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 12.11.2015 v čase o 06.15 hod. v R. viedol v ľavom jazdnom pruhu cesty I/68 po X. R. v smere do J. dodávkové motorové vozidlo Peugeot Boxer, EVČ: R., plne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, pred jazdou si nedostatočne očistil čelné výhľadové sklo vozidla, v obci premával rýchlosťou najmenej 74 km/hod. a nedal prednosť chodcovi O. X., nar. XX.X.XXXX, prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov z pravej strany v smere jazdy vozidla, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pričom chodec utrpel zranenie, ktorému podľahol, čím obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, písm. f/ a § 16 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona

t ý m s p á c h a l

- prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zákona, a za to mu

u k l a d á

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon uloženého trestu odňatia slobody ho z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému K. F. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému H.. J. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., R. F., V. F. XXXX/X, škodu vo výške 3 114,48 eur (tritisícstoštrnásť eur a štyridsaťosem centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného H.. J. X., nar. XX.X.XXXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/75/2016 zo dňa 19.05.2017 bol obžalovaný K. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 12.11.2015 v čase o 06.15 hod. v R. viedol v ľavom jazdnom pruhu cesty I/68 po X. R. v smere do J. dodávkové motorové vozidlo Peugeot Boxer, EVČ: R., plne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, pred jazdou si nedostatočne očistil čelné výhľadové sklo vozidla, v obci premával rýchlosťou najmenej 74 km/hod. a nedal prednosť chodcovi O. X., nar. XX.X.XXXX, prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov z pravej strany v smere jazdy vozidla, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pričom chodec utrpel zranenie, ktorému podľahol, čím obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, písm. f/ a § 16 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo mu bol podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 3 roky. Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na 2 roky 6 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému K. F. uložená povinnosť uhradiť poškodenému H.. J. X. škodu vo výške 3.114,48 eur, pričom poškodený H.. J. X. bol podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku a dôvodov výroku o treste so zameraním na podmienenečný odklad výkonu trestu odňatia slobody vyslovil, že uloženie iba výchovného trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom, ako aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá iba na dobu 30 mesiacov je v rozpore s požiadavkou ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona z hľadiska účelu a druhu trestu. Obžalovaný viacnásobne porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi zákonom o cestnej premávke, keď okrem iného v obci výrazne prekročil dovolenú rýchlosť a pred jazdou si nedostatočne očistil čelné výhľadové sklo a spôsobil nenapraviteľný následok. V akom čase a za akej viditeľnosti došlo k dopravnej nehode nie sú skutočnosťami, ktoré by mali mať vplyv pri ukladaní trestu, pretože vodič vozidla je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky bez ohľadu na ročné obdobie a čas. Pokiaľ ide o zníženú viditeľnosť, táto nebola spôsobená poveternosťnými podmienkami ale tým, že obžalovaný si nedostatočne očistil výhľadové sklo vodiča. K osobe obžalovaného, ktorý je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2011, uviedol, že ku dňu spáchania skutku sa dopustil siedmich priestupkov na úseku dopravy, opakovane sa dopúšťa tých istých priestupkov, a teda ide o nedisciplinovaného vodiča, pričom obžalovaný sa dopustil aj troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Ďalšou skutočnosťou svedčiacou v neprospech obžalovaného je to, že v minulosti už bol trestne stíhaný za prečin na úseku dopravy. Je pravdou, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmienenečného zastavenia trestného stíhania

osvedčil, ale má za to, že i na túto okolnosť je pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery potrebné prihliadať. Na obžalovaného, s poukázaním na uvedené, je potrebné pôsobiť aj prísnejším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účel trestu u obžalovaného splní len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom a prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pre výkon ktorého ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov pri polovici trestnej sadzby.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Zistil pritom, že konajúci súd dodržal procesné lehoty pri nariadení hlavného pojednávania, obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu ako aj k vykonaným dôkazom, pritom obžalovaný ako aj jeho obhajca mali možnosť predniesť argumentáciu ohľadne ukladania trestu v rámci záverečnej reči a posledného slova, keďže obžalovaný vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku a jeho vyhlásenie po predpísanom procesnom postupe bolo prijaté. Uvedené zistenia tak opodstatňujú záver, že právo obžalovaného na obhajbu porušené nebolo.

Aj napriek tomu, že odvolanie bolo podané prokurátorom v neprospech obžalovaného len v obmedzenom rozsahu, a to proti výroku o treste, odvolací súd zistil chybu vo výroku o vine napadnutého rozsudku, ktorá spočíva v nesprávnom pomenovaní trestného činu, ktorý obžalovaný R. F. spáchal. Obžalovaný R. F. nepoprel spáchanie skutku, čo v zmysle § 257 ods. 4 Tr. poriadku umožňovalo postup konajúceho súdu, aby prijal jeho vyhlásenie (podľa § 257 ods. 5, 6, 7, 8 Tr. poriadku), v dôsledku čoho sa do výroku o vine napadnutého rozsudku mala premietnuť aj právna kvalifikácia skutkových okolností v zmysle podanej obžaloby. Konajúci súd skutok síce po právnej stránke vo výroku o vine správne označil podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona ako obžaloba, avšak nepriradil mu správny názov trestného činu, keďže ho označil ako prečin ublíženia na zdraví, hoci ide o prečin usmrtienia.

Aj napriek tomu, že prokurátor nepodal odvolanie proti výroku o vine, odvolací súd po posúdení tejto chyby vo výroku o vine dospel k záveru, že zistené pochybenie konajúceho súdu nie je možné napraviť postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. poriadku, keďže s uvedenou chybou bol rozsudok vyhlásený.

Odvolací súd však zastáva názor, že pokiaľ došlo k zrejmej nesprávnosti vo vyhlásení rozsudku vo výroku o vine, aj keď tento výrok odvolaním napadnutý nebol, túto chybu je možné napraviť zrušením napadnutého rozsudku na podklade odvolania podaného prokurátorom v neprospech obžalovaného. V opačnom prípade by išlo o prílišný formalizmus pri prerokovaní odvolania procesnej strany bez možnosti napraviť formálne chyby rozsudku, ktoré sú zjavné a vyvstáva potreba ich opravy.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnutý výrok o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, avšak na jedno jeho odsúdenie nemožno prihliadať, keďže sa naňho hľadí, ako keby odsúdený nebol, na jeho hodnotenie od zamestnávateľa, od ktorého je hodnotený priaznivo, ako aj na výpis z evidenčnej karty vodiča, podľa ktorej obžalovaný od roku 2011, odkedy je držiteľom vodičského oprávnenia, sa dopustil siedmich priestupkov na úseku cestnej dopravy v období od 13.10.2014 do 23.02.2016, z toho v troch prípadoch prekročil rýchlosť a jedného priestupku sa dopustil v čase po spáchaní prerokúvaného skutku. Z uvedených zistení konajúci súd vyvodil záver, že priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie zakladá priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Tr. zákona a odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 41T/72/2015 zo dňa 29.07.2015 za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona k

trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad jeho správaním zakladá priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. So zreteľom na osobné pomery obžalovaného, možnosti jeho nápravy, ako aj na vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, dospel konajúci súd k presvedčeniu, že na prevýchovu obžalovaného postačí aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný spáchal nedbanlivostný prečin, pričom skutok sa stal v novembri okolo 06,15 hod. za zníženej viditeľnosti, hoci následok jeho konania nemožno napraviť, keďže došlo k usmrteniu inej osoby.

Priznanie uvedených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností považuje odvolací súd za zákonné, keďže tieto majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní.

Obžalovanému R. F. bol ukladaný trest podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností sa trestná sadzba nemenila a konajúci súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby vo výmere dvoch rokov.

S takto uloženým trestom odňatia slobody sa stotožnil aj odvolací súd, nestotožnil sa však s rozhodnutím konajúceho súdu, keď výkon uloženého trestu podmiennečne odložil s poukázaním na pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ako aj na okolnosti prípadu, najmä na zníženú viditeľnosť v čase spáchania skutku a v tomto smere považuje odvolacie námietky za opodstatnené.

Odôvodnenie konajúceho súdu, že na prevýchovu obžalovaného postačuje aj uloženie podmieneného trestu, a to aj s prihliadnutím na možnosti nápravy obžalovaného, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z dôkazov totiž vyplýva, že obžalovaný je osobou, ktorá sa dopúšťa protiprávneho konania na úseku dopravy opakovane, čo možno vyvodiť nielen z evidenčnej karty vodiča, ale aj z odpisu registra trestov. V ňom je evidovaný záznam o podmienenom zastavení trestného stíhania uznesením Okresnej prokuratúry v Prešove pod sp. zn. 3Pv/347/2011 zo dňa 02.10.2011 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že dňa 28.03.2011 v čase okolo 19.10 hod. v Sabinove na parkovisku cúval s vozidlom značky Škoda Fabia tak nepozorne, že zadnou časťou vozidla zrazil B. D., ktorej spôsobil poranenia s dobou liečenia cca 2 týždne a mal. P. B., ktorej spôsobil poranenia s dobou liečby 3 - 4 mesiace. Obžalovaný sa síce v skúšobnej dobe podmieneného zastavenia trestného stíhania dňa 18.04.2013 osvedčil, avšak od októbra 2014 spáchal šesť priestupkov na úseku dopravy rôzneho charakteru, z toho tri prekročením rýchlosti. Aj v prerokúvanom prípade jednou z príčin vzniku dopravnej nehody so spôsobením nenapraviteľného následku bolo prekročenie rýchlosti v uzavretej obci, kde maximálna dovolená rýchlosť je 50 km/hod. a obžalovaný sa v blízkosti viacerých priechodov pre chodcov pohyboval s vozidlom rýchlosťou minimálne 74 km/hod., čo je podstatné prekročenie maximálnej dovolenej rýchlosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na závery znaleckého dokazovania obsiahnuté v spise, že pokiaľ by obžalovaný dodržiaval maximálnu dovolenú rýchlosť, s vozidlom by zastavil 2 až 2,5 m pred miestom zrážky a k stretu s chodcom by tak nedošlo.

Podmienky podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody upravuje trestný zákon v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zákona, podľa ktorého súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa názoru odvolacieho súdu práve doterajší život obžalovaného a okolnosti prípadu neumožňujú výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť. V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného odvolací súd poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaný opakovane porušuje právne normy na úseku cestnej premávky od roku 2011 aj so spôsobením následku na zdraví iných osôb. Na spáchanie prečinu obžalovaným v roku 2011 súd môže prihliadať, keďže Trestný zákon inštitúit zahľadania viaže na odsúdenie, nie na skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný. Obžalovaný R. F. od októbra 2014 spáchal šesť priestupkov na úseku cestnej premávky a po spáchaní prerokúvaného prečinu spáchal ďalšie štyri priestupky. Uvedené tak preukazuje, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom a nerešpektuje dopravné predpisy a to ani napriek opakovaným postihom, čo ostatne vyústilo do závažných následkov jeho ďalšieho protiprávneho konania na úseku cestnej premávky. Ani spôsobenie

nenapraviteľného následku nevyvolalo u obžalovaného zodpovednosť správať sa v súlade s právnymi normami, keďže naďalej porušuje predpisy v cestnej premávke. Okrem toho aj okolnosti prípadu vylučujú podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Pri ich hodnotení nemožno totiž opomenúť, že obžalovaný svojím konaním spôsobil nenapraviteľný následok, ktorým je smrť iného, pričom obžalovaný nerešpektoval pravidlá v cestnej premávke, keď v obci, kde bola najvyššia dovolená rýchlosť 50 km/hod., jazdil rýchlosťou 74 km/hod., nevenoval sa plne vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, keďže nedal prednosť chodcovi, ktorý prechádzal cez priechod pre chodcov, ktoré skutočnosti vyplývajú z výsledkov zabezpečených dôkazov. S poukázaním práve na tieto zistenia dospel odvolací súd k záveru, že výkon trestu odňatia slobody nie je možné podmienne odložiť, a to za účelom zabezpečenia nielen individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Obžalovaný R. F. bol opakovane postihnutý za priestupky na úseku dopravy práve pre porušenie najvyššej dovolenej rýchlosti v jednom prípade dva mesiace a v druhom prípade iba 8 dní pred prerokúvaným skutkom, pričom tú istú povinnosť opätovne porušil, avšak s ťažkými následkami. Z hľadiska individuálnej prevencie je tak výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného R. F. opodstatnený. Vychádzajúc z účelu trestu stanoveného v § 34 ods. 1 Tr. zákona uložený trest obžalovanému bude pôsobiť aj na iných členov spoločnosti v rámci generálnej prevencie, pretože porušovanie rýchlosti a jej neprispôsobenie k všetkým okolnostiam počas vedenia motorového vozidla vodičmi je fenoménom súčasnej doby vzhľadom na technické vymoženosti motorových vozidiel, následkom ktorých porušenia sú častokrát zbytočné nezvratné následky. Práve z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v súdnom prípade uložený trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom nie je primeraným, ale na dosiahnutie účelu trestu vymedzeného v § 34 ods. 1 Tr. zákona je nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného výkonom trestu odňatia slobody.

Konajúci súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 rokov a 6 mesiacov, ktorú výmeru trestu považoval odvolateľ za neprimeranú, a to aj so zreteľom na opakované porušovania pravidiel v cestnej premávke. Argumentáciu odvolateľa si osvojil aj odvolací súd a vzhľadom na vysokú nedisciplinovanosť obžalovaného v cestnej premávke a sústavné opakované porušovanie jej pravidiel uzavrel, že na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť aj trestom uloženia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, pretože práve v súvislosti s touto činnosťou obžalovaný spáchal prerokúvaný prečin. Za danej situácie potom odvolací súd usúdil, že obžalovanému, aj s ohľadom na spôsobený následok, je potrebné uložiť uvedený druh trestu v prísnejšej výmere.

So zreteľom na vyššie rozvedené odvolací súd na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. poriadku a formálne vo výroku o vine opravil zákonné pomenovanie trestného činu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, aby sa tak zosúladila obžaloba a výrok o vine, podklad ktorého vytvorilo vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku. Následne odvolací súd o treste rozhodol v zmysle vyššie rozvedených úvah tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 rokov a pre účely výkonu trestu odňatia slobody ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto zákonné podmienky pre výkon trestu v najmiernejšej diferenciacii boli splnené. Okrem toho bol obžalovanému uložený aj prísnejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, a to na dobu 3 rokov, ktorý považoval odvolací súd za postačujúci s ohľadom na skutočnosť, že obžalovanému bol uložený i trest spojený s odňatím slobody, v rámci výkonu ktorého zo zákona nie je možné vykonávať trest zákazu činnosti (§ 61 ods. 3 Tr. zákona). Takto uložené sankcie vyhodnotil odvolací súd ako trest primeraný k všetkým okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného, ktoré zabezpečia zákonom požadovaný účel trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora podaného v neprospech obžalovaného a tomuto sprísnil trest.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.